
Informe sobre la Universitat Popular de València

Autor: Css. Arts
Aprovació: Ple, 22 desembre 2025

Introducció

El Consell Valencià de Cultura ha estat sempre observador atent en tot allò que es relaciona amb l'àmbit educatiu. Aquesta atenció ha quedat també palesa al llarg dels anys en diferents activitats, així com en l'elaboració d'informes amb diferents temàtiques, com podem apreciar en aquest breu recull:

2005 *Didáctica de la Ciencia*

2009 *Declaració del Consell Valencià de Cultura sobre l'actual procés de convergència cap a l'Espai Europeu d'Educació Superior*

2020 *Models educatius i estereotips de gènere a la primera infància*

2021 *Educació en Drets Humans*

2021 *Seguimiento sobre el Pacto por la Ciencia y la Innovación*

2022 *Seguimiento sobre la situación de los jóvenes investigadores*

Si bé, cal remarcar que per primera vegada en aquesta ocasió, el CVC ha manifestat el seu interès cap a la realitat de l'educació per adults no-reglada.

Per aquest motiu, el CVC es va adreçar a la Universitat Popular de València, per escoltar els seus representats i conèixer de primera mà tot allò que la institució tinguera a bé informar.

La Universitat Popular de València va designar per comparèixer el Sr. Andrés Palop Iranzo, formador i cap de la Secció Tècnica de la Universitat Popular, jubilat; i, la Sra. Anna G. Berbegal, periodista, sociòloga, i agent d'Igualtat, professora de la UP des de 1996 i responsable de Comunicació de la Universitat Popular des de l'any 2000.

Les seues paraules han contribuït a l'elaboració d'aquest Informe.

Context i antecedents de la Universitat Popular

En les inicis del segle XX, València enfrontava desafiaments significatius en l'àmbit educatiu, amb un alt índex d'analfabetisme i limitades oportunitats d'accés a l'educació superior. En este context, el 8 de febrer de 1903, impulsada per Vicent Blasco Ibáñez, té lloc a València la primera conferència i el primer curs de la Universitat Popular.

Des de la perspectiva de V. Blasco Ibáñez, les ensenyances d'Extensió Universitària quedaven una mica escasses i insuficients, i amb este projecte que conjuminava la tradició de la *Institución Libre de Enseñanza* i l'experiència a França, busca donar instrucció a obrers en matèria d'higiene, drets, història i també assumeix la responsabilitat d'instruir empresaris. Estes van ser les referències sobre les quals es va fonamentar l'educació popular. La Universitat Popular de València va ser la resposta per a abordar les carències educatives i culturals de la població.

Este esdeveniment va tindre lloc en el Centre de Fusió Republicana, un edifici hui desaparegut però que llavors exercia un paper fonamental entre el Palau del Marqués de Dos Aigües i la Plaça del Patriarca. La seua ubicació cèntrica i el seu compromís amb la fusió d'idees republicanes van proporcionar l'entorn propici per al desenvolupament d'iniciatives educatives i culturals de la Universitat Popular.

La premsa de tot el país en va parlar, de la inauguració del curs 1902-1903, de la Universitat Popular de València i malgrat les limitacions de l'espai, el diari *El Pueblo* va escriure que més de 2.000 persones van assistir a la primera conferència. Un fet particularment notable en una ciutat on més del 72% de la població era analfabeta i la Universitat de València comptava amb no més de 1.400 estudiants en l'Estudi General en eixe moment.

La conferència inaugural va estar a càrrec del polític i jurista Gumersindo de Azcárate, catedràtic de la Universitat Central de Madrid, i entre altres càrrecs, president de la *Institución Libre de Enseñanza*, de la *Institución para la Enseñanza de la Mujer*, del *Instituto de Reformas Sociales* i del *Ateneo Madrileño*, a més d'acadèmic en la *Real Academia de la Historia*. Azcárate va treballar amb convicció i avançant-se al seu temps pels drets i el benestar de la gent treballadora i va creure sempre en la regeneració del país des de les bases i amb la cultura i l'educació com a eix fonamental de progrés.

La conferència impartida per Azcárate, va ser la primera de 24 conferències a càrrec de figures de renom a l'àmbit acadèmic, la major part provinents de l'extensió universitària, com Lluís Simarro, Adolfo Gil y Morte, Luis Morote, César Santomá, Vicente Peset Cervera, Juan Bartual, Jesús Bartrina, Ramón Gómez Ferrer, entre altres, que col·laboraren desinteressadament al rebre la invitació de Blasco Ibáñez i, a hores d'ara, cobren enorme significació pels valors que representaven i que defensaren en un context hostil intel·lectual i políticament, i limitat de recursos.

La Universitat Popular de València hereta un llegat arrelat en la voluntat d'estendre la cultura a totes les classes socials. Esta iniciativa es dirigeix cap als treballadors i treballadores que enfrontaven barreres per a accedir a les aules de la Universitat de València i aspira a fomentar la capacitat crítica, dins d'una democràcia participativa. Igualment vol promoure una ciutadania informada i conscient, activa políticament, amb el laïcisme i la llibertat com a valors presents a l'ensenyament i a la ciència com es reitera en diferents conferències d'aquell primer

curs així com la divulgació del coneixement científic, del que tants mestres il·lustres van fer gaudir l'alumnat de la Universitat Popular.

Extensió de la Cultura a totes les classes socials

Una Universitat Popular interclassista, diu Blasco, perquè "... en España no solo hay que ilustrar al obrero. La chaqueta y aún el chaqué ocultan, por lo general, un ignorante igual o mayor que el que viste blusa. El industrial y el comerciante [...] no leen, y sólo de oídas llegan a enterarse, como de un eco remoto, de los progresos que realiza el pensamiento humano".

La Universitat Popular busca trencar les barreres socials i econòmiques, oferint oportunitats educatives a aquells que difícilment podrien accedir a l'educació superior, però també a capes intermèdies de la societat.

Cal destacar la voluntat de cultivar una capacitat crítica entre l'estudiantat: no sols transmetre coneixements, sinó desenvolupar el pensament crític perquè la ciutadania estiga informada i conscient, propòsits que continuen estant d'actualitat.

L'assistència de dones, va ser un dels objectius del projecte: cent cinquanta dones es van inscriure en el primer curs de la UP, segons va publicar *El Pueblo*, fet que no va estar exempt de crítiques a la premsa local. Tot i això, les cròniques d'alabança foren també assenyalades, i no sols a València.

La visió de Blasco Ibáñez advoca per una democràcia participativa, on la ciutadania participa activament en els assumptes polítics i socials. Este compromís es fonamenta inicialment en l'accés a l'educació que capacita les persones per a prendre decisions informades i contribuir al benestar comú.

Continuïtat de la Universitat Popular de València

El llarg recorregut de la Universitat Popular de València, una de les primeres de l'Estat espanyol, ha comptat amb ponents de la categoria i solidesa d'Unamuno, Max Aub, Roberto Araujo, Jorge Nicolai, Fernando Ramón Ferrando, José María Ots Capdequí, Carles Salvador, Nicolau Primitiu, Enric Valor, Francesc Almela i Vives, Juan Renau, etc.

Des de la seua inauguració al 1903 i fins al curs 1931-32, l'activitat de la Universitat Popular va ser intermitent, amb períodes de gran activitat i altres de descens de la freqüència de conferències, però es va mantindre viva. A partir del curs 1931-32 va ser la FUE (*Federación Universitaria Escolar*) la que va organitzar la Universitat Popular de València. Les classes van ser en aquell moment impartides per estudiants universitaris i va comptar amb aproximadament 200 participants. Entre les conferenciants d'esta època va estar la mestra republicana Alejandra Soler Gilabert, filla predilecta de la ciutat de València, amb una conferència sobre les diferències en el posicionament de Victoria Kent i Clara Campoamor

sobre el dret de vot de les dones a Espanya. La Universitat Popular, en aquella època, va mantindre el seu enfocament general, tot i que els canvis es van produir en l'orientació de a qui anava dirigida, ara estrictament al proletariat.

Amb totes les dificultats sobrevingudes durant el període bèl·lic, l'activitat de la UP es va mantindre. Però a la fi de la guerra va entrar en un llarg període de silenci, fins al 1984, en què l'Ajuntament de València i de la mà dels regidors d'Educació, Fernando Millán i després Francisco Martí, es recupera la idea del que va ser la Universitat Popular i s'hi aconsegueix assentar, amb bones arrels en els patronats, un projecte d'Escoles Populares de barri, que des del seu inici es va conèixer com Universitat Popular de València, on va créixer i es va desenvolupar entre 1984 i 1991.

En aquell període, com va aportar la compareixença d'Andrés Palop, es va veure que continuava sent necessària l'alfabetització i a més alimentar la curiositat i les ganes d'aprendre de les persones que s'acostaven a la Universitat Popular, i alhora estimular les seues capacitats per a anar més lluny.

Democràcia Participativa i Ciutadania formada

Prompte es va descobrir que part de l'alumnat albergava també necessitats de comunicació i relació, de socialització, en definitiva, i es convertia la UP en una eina fonamental per atendre estes àrees. Les activitats de la UP han inclòs i tractat de donar cabuda a algunes d'estes necessitats; i, fins i tot contribuir a mitigar la soledat que es propaga en les grans ciutats.

En la Universitat Popular és fonamental entendre que s'aprèn també de l'aprenentatge d'altres persones, això vol dir que l'objectiu no acaba en la pròpia activitat. A part del què i per què es fan les activitats, és molt important la metodologia particular de treball, donat que l'alumnat adult no aprèn igual que els xiquets i xiquetes.

Els professors són ací també mediadors i dinamitzadors entre persones que acosten l'ensenyança i la cultura a les persones usuàries.

Des de l'inici, els seus equips docents varen observar que la manera òptima de treballar s'articulava a través d'activitats col·lectives, que promouien la generació d'una ciutadania crítica i participativa. Tal com suggereixen les consideracions d'Andrés Palop a *La ciutat com a llibre de text*, on els habitants es convertien en ciutadans quan assumien la seua condició de formar part d'una comunitat. Mentre, eren mers habitants de les seues cases.

Des d'aquell moment en 1984, fins ara, la història de la Universitat Popular ha estat lligada a la dels barris on es troba implantada, conciliant la seua naturalesa de recurs social municipal amb el seu paper de referència per a la sociabilitat, com un espai de comunicació i relació del qual la ciutadania s'ha apropiat, integrant-lo en el mateix teixit veïnal.

I encara que en el futur, amb tota probabilitat, caldrà abordar nous reptes, esta formulació d'idees i modes de treball, amb una llarga tradició i implantació, caracteritzen el funcionament de la Institució i són part fonamental del seu èxit, ja que any rere any la demanda de places supera amplament la seua oferta.

Evolució al llarg del temps

Després d'aquelles conferències impartides per acadèmics homes en la creació de la UP, en el curs 1902/1903, i transcorreguts més de 100 anys, es va veure la necessitat d'incloure i aportar als nostres dies, tot el bagatge i la trajectòria de les dones al llarg dels anys. Amb eixa finalitat, des del projecte de Comunicació de la Universitat Popular, dirigit per Anna Gimeno Berbegal, es van impulsar i programar conferències equivalents a les inicials, en este cas, impartides per catedràtiques dones, bé fent una rèplica als catedràtics de 1903, bé aportant una visió actualitzada, des de la perspectiva de gènere, i de cent anys després. La iniciativa es va editar en quaderns que recullen, en cada número, la *Conferència de 1903* i l'actual impartida per una dona acadèmica, ambdues de la mateixa matèria, sota el títol de *Conferències de segle a segle*.

Si bé és cert que la continuïtat en el temps es va veure interrompuda després del període de la guerra i fins a entrada la democràcia, la Universitat Popular, ha sabut mantindre el seu esperit objectiu fundacional: **facilitar l'accés a la cultura de totes les persones**.

I no sols aportar coneixement sinó brindar les eines perquè l'alumnat aprenguera a desenvolupar el seu potencial com a persones i ciutadanes responsables, amb capacitat de ser autònomes en les seues opinions i les seues eleccions vitals, i ser capaces a l'hora de participar en el seu entorn i transformar-lo.

En una Universitat Popular de caràcter no-reglat, és important no perdre de vista, el lloc d'inici, el lloc des del qual es parteix al principi del curs, és completament diferent per a cada alumne i alumna; i, el lloc d'arribada pot estar fixat per l'alumnat i és diferent també en cada cas, com va assenyalar la Sra. Anna G. Berbegal.

Per això, les UUPP han seguit i segueixen patrons pedagògics diferents a l'ensenyança reglada, oferint **un marc d'aprenentatge participatiu, que propicie la igualtat, la cooperació, la solidaritat i la reflexió**.

La seua funció la trobem donant espai a les necessitats d'entendre un món cada vegada més canviant i complex. La Universitat Popular és i ha sigut una plataforma que obri portes a la cultura. I esta és, a més, una singularitat, un valor afegit, que diferencia la Universitat Popular d'altres servicis municipals que programen activitats esportives o d'entreteniment.

En paraules de la Sra. Anna G. Berbegal, si haguérem d'expressar en només tres paraules què és la Universitat Popular estes serien: **aprenentatge, participació i espai de trobada**. Així és com s'ha decidit col·lectivament entre el personal i l'alumnat sintetitzar la definició de Universitat Popular de València.

Moltes de les persones usuàries, en parlar de la Universitat Popular, es refereixen a les activitats com un espai que "els dona la vida" i temen de no poder accedir a les activitats de la UP, perquè senten que perdrien un important vincle i un acompanyament fonamental, al temps que quedarien fora de l'accés a la cultura, fonamentalment perquè la Universitat Popular els facilita l'oportunitat de conèixer l'oferta cultural de la ciutat i acudir amb l'acompanyament del personal formador i dels companys i companyes de classe.

Este és un eix principal de la singularitat i de l'essència de la Universitat Popular de València. Cada curs, la Universitat Popular de València genera més de 50.000 accessos a recursos culturals de la ciutat a través del seu projecte de Gestió Cultural, encapçalat des de fa 25 anys per la gestora cultural, Emilia Soler Bautista, i amb el suport de les persones responsables de cada centre UP. Les desenes de milers d'assistències a museus, teatres, exposicions, rutes guiades, cinema, visites culturals i fins i tot la participació en iniciatives culturals innovadores, o la col·laboració amb més d'una centena d'organitzacions socioculturals i ONG, a partir d'este programa de gestió cultural, ha convertit la Universitat Popular en la institució de València que més persones mobilitza al voltant dels recursos culturals de la ciutat. Són visites que les persones difícilment realitzarien de forma individual.

Encara que les persones usuàries s'hagen matriculat en ball o informàtica, alfabetització digital o ús de mòbils, a partir d'eixes funcions es generen diferents assistències grupals a moltes altres activitats culturals. Per això, a la UP s'entén que donar ferramentes de participació en la vida social de l'entorn ciutadà és facilitar l'accés a la cultura.

En 2024 es van registrar 15.000 sol·licituds de plaça i es van generar 47 activitats formatives de cicle llarg, de setembre a juny, com refereix a la compareixença Anna G. Berbegal.

Al llarg dels anys, la Universitat Popular de València ha experimentat una evolució significativa, convertint-se en una institució clau en la promoció de l'educació, la cultura i la participació social a la ciutat. La seua trajectòria ha sigut marcada per fites importants que han contribuït al desenvolupament integral de la Comunitat Valenciana.

Altres pilars fonamentals

-Laïcisme i Llibertat en l'Ensenyança i la Ciència

El laïcisme i la llibertat són valors fonamentals que impregnen l'ensenyança i la ciència en la Universitat Popular. Esta institució es presenta com un espai on la diversitat de pensament és respectada, i l'ensenyança s'ofereix sense lligams ideològics o dogmes.

-Divulgació del Coneixement Científic

La Universitat Popular es dedica a la divulgació del coneixement científic. Es destaca la presència de mestres il·lustres que enriqueixen l'experiència educativa de l'alumnat, contribuint així al progrés del pensament humà. La col·laboració amb altres serveis municipals (entre altres l'Oficina de l'energia, el Servei de Normalització lingüística, Patrimoni, Consum, Projectes Educatius, Museus municipals) i amb organitzacions socioculturals i ONG facilita l'acollida d'iniciatives de les quals l'alumnat de la UP, i en ocasions el veïnat dels barris, tot i no estar matriculat, pot disfrutar, com ara la visita de conferencians, la participació en projectes de diferent tipus o l'acollida d'iniciatives experimentals, exposicions o projectes que involucren altres institucions o col·lectius dels diferents barris on s'arrelen els centres UP.

Blasco Ibáñez va descriure la Universitat Popular com "un terreny nou, on tots puguem entrar", visualitzant un espai educatiu accessible, festiu i lliure. La seua visió interclassista reconeix la necessitat d'il·lustrar no sols l'obrer, sinó totes les capes socials, destacant que la ignorància no està limitada per l'ocupació o l'estatus social. Este enfocament inclou reflecteix el compromís de la Universitat Popular amb la democratització del coneixement i la formació d'una societat informada i reflexiva.

Breu descripció de la Universitat Popular de l'Ajuntament de València.

-Organització i Dependència.

La Universitat Popular de l'Ajuntament de València es defineix com: "un projecte municipal de desenvolupament cultural, la finalitat del qual és promoure la participació social i la millora de la qualitat de vida dels ciutadans i ciutadanes, a través de l'educació contínua, la dinamització sociocultural i la intervenció social".

En l'actualitat, la Universitat Popular es constituïx com a Organisme Autònom Municipal de caràcter administratiu, dependent de l'Ajuntament de València, a través de la Delegació d'Educació.

Objectius i missió de la Institució.

És una institució compromesa amb el desenvolupament cultural, la participació social i la millora de la qualitat de vida de la ciutadania. Alguns dels objectius clau de la universitat popular inclouen:

- Facilitar l'adquisició de les ferramentes bàsiques de lectoescriptura i càlcul, imprescindibles per a la comprensió i desenvolupament en la societat en la qual habitem i factor elemental d'integració social.
- Potenciar el desenvolupament personal i col·lectiu de les persones participants, afavorint i possibilitant l'adquisició de nous coneixements o l'actualització dels adquirits en la seua etapa de formació inicial; l'expressió de la seua creativitat artística, musical, literària o corporal.

- Facilitar l'accés de la ciutadania als béns, recursos i servicis educatius, culturals i socials que li oferix el seu entorn, establint a més iniciatives per a impulsar i difondre les produccions culturals desenvolupades per les persones que es vinculen a la Universitat Popular.
- Fomentar la formació d'actituds individuals ètiques i actives sobre les problemàtiques socials, i especialment, la desigualtat i l'exclusió, motivant per a esta acció solidària, el voluntariat, etc., o qualsevol forma de participació activa per al progrés de la societat.
- Sensibilitzar per a l'adquisició d'hàbits de vida saludables, el respecte al medi ambient, i el consum sostenible.
- Fomentar la vertebració social i cultural de la ciutat i els seus barris, reforçant el teixit associatiu ciutadà i la seua capacitat d'intervenció i participació en l'esdevenir diari de la comunitat.
- Afavorir el coneixement i sensibilitat per la cultura popular i els trets culturals propis de la nostra Comunitat i la nostra ciutat.

Estos objectius reflectixen un enfocament integral cap al desenvolupament personal, la participació comunitària i la promoció de la cultura en la societat.

Dos línies d'actuació:

- Activitats de cicle llarg: la realització d'una oferta d'activitats formatives en cada centre, de tipus curs o taller i amb caràcter no-reglat, de duració com el curs escolar. Això significa que ofereixen oportunitats d'aprenentatge que no estan vinculades a programes acadèmics formals, brindant flexibilitat en el contingut dels cursos, impartides per professionals especialitzats en cada disciplina.

- Gestió Cultural (CulturUP): l'organització i realització paral·lela d'una programació d'actes educatius i socioculturals, consistent en: visites a exposicions, museus, concerts, representacions teatrals, cinema, dansa, recorreguts guiats, activitats en col·laboració amb altres institucions i entitats i en altres serveis municipals, i visites culturals en grup dins i fora de la ciutat, entre altres.

És interessant notar que tots els continguts de les activitats formatives de cicle llarg que programa la Universitat Popular tenen un caràcter d'iniciació, la qual cosa suggerix que estan dissenyats per a proporcionar als participants una introducció a diversos temes i àrees d'interés. Este enfocament diversificat i accessible sembla estar alineat amb els objectius de promoure la participació social, la millora de la qualitat de vida i l'educació contínua, com s'esmenta en la definició de la Universitat Popular de l'Ajuntament de València.

Matrícula i Estructura d'Activitats

La matrícula en la Universitat Popular implica la formalització de la inscripció per a un grup específic, horari, activitat i centre durant un període determinat.

Per a les activitats de cicle llarg, n'hi ha dos sessions setmanals en dies alterns, com dilluns i dimecres, o dimarts i dijous, segons un calendari establert. Això proporciona flexibilitat als participants per a triar el dia que millor s'adapte als seus horaris.

Cada sessió programada té una duració efectiva d'una hora i mitja, amb una duració màxima de dos hores. Això inclou fins a 30 minuts per a la recollida, entrada i eixida dels grups. L'organització del temps permet un enfocament eficient en l'ensenyança i activitats planificades.

Hi ha activitats formatives de cicle llarg de dilluns a dijous i els diferents horaris es desenvolupen entre les 9 a 13 hores i les 15 a 21 hores. Els preus de les activitats de cicle llarg van de 25 a 55 €, depenent del tipus d'activitat. Aquelles relacionades amb l'ensenyament bàsic, cultura bàsica i general, informàtica, espanyol per a persones estrangeres o valencià són les més econòmiques.

Este enfocament detallat en l'organització de les sessions i la flexibilitat en els horaris sembla estar dissenyat per a facilitar la participació de l'estudiantat i garantir un ambient educatiu eficient i còmode.

A més, existeix una oferta de 17 grups d'autoaprenentatge, gratuïts, en diferents centres. Es tracta de grups on l'alumnat és actiu en el seu aprenentatge, sense la figura d'un professor o professora, i amb autonomia per a organitzar les sessions, tot i que amb la tutela de personal formador de la UP. S'hi aprén uns dels altres i en ocasions es convida autors o autores o especialistes per a complementar l'aprenentatge. Entre els grups està un de caminar en grup, de lectura en castellà i en valencià, de Chi Kung, de cultiu d'horts urbans, brodat i d'història contemporània, entre altres. Facilita la creació de xarxes socials no virtuals als barris i es fonamenta en la maduresa personal respecte a objectius d'aprenentatge i autonomia per a implicar-se en el progrés de les sessions.

Tant les persones que es matriculen a activitats de cicle llarg, amb matrícula de pagament, com les persones que s'inscriuen als grups d'autoaprenentatge, tenen accés a un carnet de participant que els facilita condicions especials d'accés a recursos culturals de la ciutat, tant en grup com individualment, gràcies a les condicions negociades pel servei de Gestió Cultural de la Universitat Popular.

Centres

En l'actualitat la Universitat Popular compta amb 31 Centres repartits en els 15 Districtes:

EXTRAMURS - POBLES DE L'OEST - ALGIRÒS - BENICALAP - POBLES DEL NORD - BENIMACLET - CAMINS AL GRAU - POBLES DEL SUD - CIUTAT VELLA- RASCANYA - JESÚS - LA SAÏDIA - QUATRE CARRERES - L'OLIVERETA - L'EIXAMPLE

Consideracions

Els reptes que enfronta la Universitat Popular per encarar el futur, caldria enfocar-los, tal com recull la Federació Espanyola d'Universitats Populares –FEUP–, tenint en compte, entre altres:

Que continuen existint casos d'analfabetisme, especialment funcional, i el resultant amb l'emigració (que es confon, a vegades, amb el simple aprenentatge de la llengua d'acolliment).

La formació contínua al llarg de la vida ha passat a ser un dret i una necessitat del propi sistema productiu.

Continua sent necessari un treball específic amb determinats col·lectius per a facilitar la seua inclusió social.

És fonamental fomentar la participació social i enfortir el teixit social per a garantir el funcionament democràtic de la societat.

Per tant, l'acció de les UUPP continua sent necessària en estos camps de treball, però, en estos anys d'intensa mundialització i canvis molt ràpids en la societat, han anat apareixent facetes que constitueixen altres nous reptes per a l'acció de les UUPP, que, en realitat, estan connectats amb els que van motivar la seua aparició.

En eixe sentit es configuren els següents:

Actuacions per reduir l'anomenada "bretxa digital i l'adquisició de competències en les noves tecnologies.

La creació de pensament crític front a pensament únic i la desinformació i el populisme. El foment de la tolerància com a base de la convivència és un principi bàsic de les UUPP.

El canvi climàtic. Com estan afectant a les nostres vides els desastres sobrevinguts i com la ciutadania hauria d'adquirir habilitats per minimitzar el canvi climàtic. I també i per a saber respondre a situacions d'emergència, com la viscuda a València amb la DANA d'octubre de 2024.

Recomanacions

En orde a donar continuïtat a un servei fonamental i altament valorat per la ciutadania:

-Pel que fa a la Universitat Popular de València, i atenent les peticions del públic usuari, caldria posar focus sobre la dificultat per accedir de les persones residents -que per motius, generalment laborals, passen tota la setmana a València, tot i no estar empadronades a la ciutat-, per tal d'evitar cap discriminació per raó de lloc de residència.

-Revisió i increment dels pressupostos. El pressupost de la UP està compost íntegrament per la dotació pressupostària de l'Ajuntament de València i els ingressos per les matrícules. Tot i l'alta demanda de places, de 2020 a 2025 el pressupost de la UP tan sols s'ha incrementat en 10.479 € (En 2020 fou de 5.934.681 € i en 2025 fou de 5.945.160 €. Els pressupostos de 2021 a 2024 foren a més inferiors al de 2020. (Dades publicades)

-Igualment, entre les reclamacions més assenyalades pels usuaris està la cobertura de baixes laborals del personal formador i l'increment de la plantilla de personal formador, ja que el número de places que s'hi oferta cada curs resulta insuficient en atenció a una demanda que va en augment, i per la qual cal felicitar la Institució en el seu conjunt.

-De la mateixa manera, pel que fa a les necessitats del personal laboral formador, i en reconeixement a la tasca feta, es recomana considerar la millora de les condicions laborals.

Aquest informe es lliurarà, seguint el protocol habitual, a la Universitat Popular de València, a la Delegació d'Educació de l'Ajuntament de València, i a la Conselleria d'Educació i Cultura de la Generalitat Valenciana.

BIBLIOGRAFIA:

Conferencias en la Universidad Popular de Valencia. Curso de 1902 a 1903. Ajuntament de València. Ed. Facsímil 2016.

La Universidades Populares ante el reto de construir un futuro sostenible desde el fortalecimiento de nuestro hacer histórico. FEUP.

<https://universitatpopular.com/presentacion/>

<https://universitatpopular.com/historia/>

<https://universitatpopular.com/presentacion/reglament-de-participacio/>